

ROMÂNIA LIBERĂ, MIERCURI, 6 FEBRUARIE 2013

SALVATOR DALI DE ROMÂNIA

Ovidiu Avram este unul dintre cei mai remarcabili artiști plastici

Clujeanul Ovidiu Avram este unul dintre cei mai reprezentativi pictori români care abordează o manieră suprarealistă.

Claudiu Pădurean

Pictorul Ovidiu Avram este unul dintre cei mai cunoscuți artiști clujeni. Unii îl consideră drept un Salvator Dali al României. Alții scot în evidență prietenia sa cu Nicolae Steinhardt, maestru care l-a influențat din punct de vedere personal. Lucrările lui Ovidiu Avram au fost prezentate în expoziții din Suedia, Africa de Sud, Germania, Franța, Luxemburg, Dubai, Ungaria, Elveția ori Japonia. "Artă și meșteșug. Culori, site, ecrane filtrante, îndemânare, surprize. Ce rezultă e de obicei tainic, insolit. Văd precumpănitor într-însele reflecția viselor și închipuirilor mele", scria Nicolae Steinhardt despre arta lui Ovidiu Avram.

Cât de în vogă este acum arta suprarealistă în Transilvania?

Ovidiu Avram: Cred că la Cluj nu este foarte în vogă. Este destul de puțină lume care mai lucrează în formula asta. Mai sunt în București câțiva băieți care lucrează în direcția asta și destul de puțini în România, după cunoștința mea. Sunt mulți afară. Sunt mulți în Austria, în Germania, în Anglia, America nu mai vorbesc. Deci, dincolo, afară, e o comunitate foarte puternică și, cum spunea și un mare înțelept de-al nostru, Nicolae Steinhardt, suprarealismul a devenit un model clasic de lucru și de explorare a imaginarului.

Cum reacționează publicul românesc la acest curent artistic? Există mari diferențe între publicul românesc și publicul occidental?

O. A.: Publicul reacționează foarte bine! În ultima vreme, încep și colecționarii să reacționeze pozitiv la modalitatea asta de lucru. Cred că, în general, comunitățile artistice sunt separate în intenții și nu comunică în crearea unor focusări comune pe mai multe maniere de exprimare.

Oamenii își permit să cumpere opere ale artiștilor suprarealiști români?

O. A.: Sigur, sigur! Există lume cu bani, există colecționari care cumpără chiar dacă lucrările sunt scumpe. Sunt scumpe pentru că-s intrate într-o anumită cotă și atunci, normal, funcționează pe acele paliere și după aceea, unele modalități de lucru, cum ar fi cea pe care o practică eu sau Nicolae Maniu, sunt destul de migăloase. Deci, efectiv, este mult de lucru pe ele, un timp fizic îndelungat în care stai pe lucrare ca să o

termini. Atunci când lucrarea este mare, de un metru pe un metru sau peste... e normal că o lucrare durează cu lunile.

Ați intrat în elita curentului suprealist la nivel mondial. Cât de greu a fost acest lucru și, mai ales, cum s-a întâmplat?

O. A.: Pentru mine, totul a venit, așa, pe nesimțite... ca să zic așa, din contact în contact. Am văzut, pe măsură ce timpul trecea, reacții tot mai pozitive și, până la urmă, nu mai făceam eu efortul de a intra în galerii, fiindcă mă căutau colecționarii, administratorii de galerii și începeau programe foarte interesante, din punctul meu de vedere. Cum a fost, de exemplu, Lexiconul picturii fantastice universale. Este făcut de un curator și critic de artă din Viena, Gerhard Habarta, care s-a ocupat de Dali, de Picasso, prieten foarte bun cu toată elita fantastică a Vienei... M-a găsit pe internet, m-a contactat și m-a invitat să fac parte din acest Lexicon. Practic, până atunci, habar nu aveam, nici nu știam de existența lui.

Pomenești de Nicolae Steinhardt. L-ați cunoscut personal și a și scris despre arta pe care o practicați. Vreau să vă întreb cum v-a descoperit Nicolae Steinhardt?

O. A.: În vremea aceea, prin prieteni comuni. El făcea naveta din București. Avea o garsonieră lângă casa de cultură "Grigore Preoteasa" și, de câte ori venea spre Rohia, se oprea în Cluj și aici ne întâlneam și făceam împreună călătoria mai departe. El era de o cultură universală. Știa de toate. Puteai vorbi despre orice cu el. Era un admirator al suprealismului, al fondatorilor, așa spune, neoficiali ai suprealismului. Știa foarte multe... El avea o Ortodoxie foarte dăruitoare, după cum spunea chiar el, într-una dintre cărțile lui. Este una dintre lecțiile fundamentale: dăruind, vei dobândi. Cel mai extraordinar lucru este să începi să dăruiești ceea ce nu ai în momentul acela. Și dăruind ceea ce nu ai în acel moment, vei primi și vei putea dăruia mai departe. În practica creștină ortodoxă este vorba de a dăruia iubire.

Ce planuri de expoziții personale aveți?

O. A.: Din păcate, pentru acesta nu am nici un proiect expozițional. Lucrez acum la o reevaluare a formulei. Aici este mai greu de explicat, pentru că trebuie să vii cu un întreg eșafodaj legat de ceea ce vreau eu să fac... O repliere pe niște modalități de intersectare a domeniului plastic cu multe elemente de metafizică.